Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

4. Aarg. Nr. 3. Den 1. November 1854. Priis: 6 ß pr. Expl.

Ungdommens store Hoitideligholdelse

af

Den fireogtyvende Juli 1854,

som var den syvende Aarsdag af Pionerernes Ankomst til Dalen ved den store Saltsø.

(Oversat fra Deseret-News for 27de Juli 1854.)

(Fortsat fra Side 31).

Ærede Fædre og Modre!

I have lært os, at vi leve i en ny Evangelie-Uddeling. Dens Indførelse gik forud for vor Fødsel, og vi føle en ædel Stolthed i at kaldes ZionsDøttre. Endskjønt vore Aar er faa og vor Erfaring liden, er vorSjel taukerig og vort Hjerte fuldt af Liv og Følelse; og, idet vi ere blevne kaldede at tage Deel i Høitideligholdelsen af en Dag saa rig paa vigtige Følger, er vor Barm gjennemtrængt af en Lyksalighedsfølelse, som Sproget ikke kan udtrykke, og vi paamindes om, at ogsaa vi have en Interesse — en evig Interesse forbunden med Anledningen til denne Dag.

Vore Fædre og Mødre! I, som have baaret Dagens Byrde og Hede; — I, som have sørget for os i Fattigdommens og Trængselens Dage, — I, som have vaaget over os med søvnløs Angest, da Forfølgelsens røde Sværd svingedes over vore Hoveder, I kan bedre vurdere denne DagsVelsignelser, end vi muligen kan; men hans Aand, som nedsatte sit Folk i Fred i Bjergenes Dale, fylder vort Bryst. Vi er lykkelige, og føle os ophøiede ved at feire denne følgerigeDag Vi elske Himmelens Gud. Vi troe at han førte sit gamle Israel ud af Ægypti Land, og vi vide, at han har ført sit valgte Folk, af de sidste Dage, midt ud fra Hedningerne, og med hele vor ungdommelige Munterhed og Livlighed elske vi hans Værk og ære hans Navn.

Vi see omkring os og iblandt os de elendige, dybt sunkne Efterkommere af Lehi. Vi ansee dem som en Deel af Israels Huus, og det falder os naturligt at spørge: "Hvad har gjort os forskjellige fra disse? "Ak! deres Forfædre overtraadte og de arvede Forbandelsen. Vore Forældre have annammet den Tro, som engang overleveredes de Hellige, og vi ere paa Veien at arve dens Velsignelser. Vi føle taknemmelig tilGud for vor høie

og ædle Herkomst. Vi føle vore Hjerter svulme af Taknemmelighed til dem, som saaledes til det Yderste har vedligeholdt deres Charakteer, og have — trods enhver Vanskelighed — afvælet Frelsens Sti for os. Vi veed at Møien har været svar og Veien kundret, men denne Dags Omstændigheder vidner noksom, at Frugterne af deres Arbeide er Fred, Glæde, Hæder og Ære. Kan vi udtrykke vor Taknemmelighed? Nei! ikke med Ord; men det skal vorde vort tilkommende Livs Beskjæftigelser at udtrykke den ved vore Gjerninger, ved at følge Eders Exempel i Retfærdighed, ved at hjælpe til at understøtte det Værk, som I have begyndt; og naar Tiden kommer for os at indtræde i Livets ansvarsfulde Afsnit, — naar disse, vore unge Brødre og Venner, skal indtage de Stillinger og Forholde, som vore ædle Fædre nu udfylde som Regenter i Zion — som Mænd og Fædre, haabe vi, at vise os dem værdige, og som Mødre i Israel forplante til vor Afkom, og til efterfølgende Slægter, de Troens, Livets og Saliggjørelsens Grundsætninger og Skikke, i hvilke vi ere, i Kjærlighed og i Trofasthed, blevne underviste af Eder, vore Forældre!

Capt. Ballas Musikkorps musicerede. General-Lieutenant Wells oplæste en Adresse, som vi udelade til næste Gang af Mangel paa Plads.

Militærmusikken spillede en Marsch!

Følgende Dusker iblandt andet oplæstes af Thomas Bullock:

Præs. Brigham Young, et Stregmaal; Heber C. Kimball, et Æreskar; Jedediah Grant, en Niptang. Hør o Israel! Vær tro! — Følger lige efter Stregmaalet, at I maa blive til Æreskar, og undgaa at blive nippet.

De unge Mænd af Utah—Fødte midt iblandt Pøbelskarer, vuggede paa Forfølgelsens Bølger, opdragne i Modgangens Ørk, og oplærte i Telte til Sandhed, Dyd og Standhaftighed, — hvor er de Drenge?

Deserets Fjelde — Frihedens Vugge.

Gid Løven, Skovens Konge, vedblive at regjere, indtil ethvert ringere Dyr skal bøie sig under hans Fløiels Lab.

Den høieste Øvrighed — Gid han veiledes ved Grundsætning og ikke ved partisk Indflydelse.

Millard Fillmore — Længe leve den Mand, hvis Dyd ophøier ham i Nationen, istedetfor Penge og partiske Venner. Lad Israel fryde sig.

Demokratie — Statsmænd arbeide for Folket, ikke for Pengene. Byder Frihedens Banner velkommen til vort Hjem.

Constitutionen — Den er en Bedækning for de Uskyldige. Gentlemænd beholder eders Frakker paa der nede, Dørene ere aabne.

Ørnen — Som den har sat sig paa Bikuben, saa gid dens Vinger beskjærme Bierne mod de fortærende Orme. Selah

Onkel Sam, — Alle Ordens-Sager skulle afgjøres af Folket.

Bikuben—Velsignede Sindbillede paa vort bjergige Hjem, der passende kroner Cuppelen paa vor Guvernørs Bolig; — maatte Desereterne forstaa, og viseligen praktisere i Overeensstemmelse dermed.

Ørnen — Gid dens Syn ikke maa svækkes, ei heller dens Hjerne forstyrres ved den straalende Glands af vor herlige Union.

Congressen — Maatte de være saa trofaste og ivrige i deres Pligter som de vilde ønske andre at være, for det samme pr. Dag og pr. Miil.

Embeds-Jægere i Washington — Vi ærbødigst bemærke, at enhver anden lovlig Næringsvei, med Flid derhos, vilde være mere priisværdig og lønningsværdig, end for 141 Ansøgende paa en Gang at ligesom dandse for saa usel

en Gave som en Hjælpedommers Plads i Utah. Drenge sanker de Erter op, der ligge og raadne paa Gaderne;

Deseret — En Ville i Frihedens Tempel, grundfæstet paa Aabenbarelsens Klippe. Gentlemænd, seer til at I have gode Grundvolde til eders Huse!

Musik af Navoo Musik-Corps.

Oberst G. A. Smith leverede da en Tale.

Følgende Ønsker bleve læste af W. W. Phels:

Præsident Brigham Young — Et tiltagende Centrum midt i en straalende Samling af brændende Sole (Sønner)!

Mødre i Israel — Maatte Konger og Dronninger tindre som Stjerner i eders Kroner evindeligen!

Fædre i Israel — Adelsmænd af en kongelig Æt; maatte nye Evigheder synge Eders Priis!

De unge Damer i Processionen — Deres Fædres Ære, og vor Stads fuldeste Ynde!

De unge Mænd i Processionen — Deres Mødres Roes, og Zions Bolværker!

De Hellige i Adspredelsen "Kommer og seer" hvor behageligt det er for Søskende at boe tilsammen i Enighed!

Præsident B. Young holdt derpaa en Tale.

Taksigelse ved Præsident J. M. Grant.

Efter Præsidentens Raad blev Processionen derpaa aftakket, eftersom han tænkte at Børnene vilde være for trætte til at gjentage Paraden; hvorfor Marschallen overlod dem til deres respektive Bispoppers Varetægt, som førte dem til deres Districters Skolehuse, hvor deres Forældre havde en Forfriskning beredt for dem, og hvor Resten af Dagen blev anvendt til forskjellige Fornøielser o. s. v.

Udtog af et Brev af Præsident Young.

(Af Deseret News,)

Harmony, den sydlige indianske Missions Hovedqvarteer. den 22de Juni 1854.

Kjere Sir. Otte af os begav os sydpaa for to Uger siden, og fandt, 20 engelske Mile herfra, nede ved Ashcreek (Askebæk) eller den øvre Rio Virgin (Jomfruflod), Høvdingen Tokers nutidige Hjem. De var ifærd med at rydde, brænde Træer og tilberede smaa Stykker Jord paa 1 til 3 Agre ved Foden af Bjergene paa den østlige Side af Floden. Vi saa nogen Mais, to Fod høi, samt Bønner, Kartofler, Græskar og Vand-Meloner. De har lavet en Vandingskanal rundt om Foden af Bjergene, nogle Steder flere Fod dyb, over en halv engelsk Miil lang, gravet uden andre Redskaber end Træstikker, der ligne vore Ovreskafter. Jordbunden var let og sandet. To Mile længere nede fandt vi omtrent ti Agre af bedre Jordbund, der havde været bedækket med Mais i forrige Aaringer, formodentlig forladt for Mangel paa Redskaber til at tage Rødderne op med. Længere nede ved Rio Virgin fandt vi flere Hytter, fulde af Folk. Her dyrkede de ogsaa Jorden, men de var næsten nøgne, og manglede Plove, Spader, Hakker og deslige. Fem og tyve Mile længere nede kom vi til Santa Clara. Her er endeel godt Land opdyrket, saa og noget der er bleven forladt, og mere som ikke er brudt.— Vi fandt 3 beboede Hytter; men Beboerne var først meget bange for os; men

vi forlod dem ikke førend Frygten flyede for Tiltro og Kjærlighed. Her var fem Agre med god Hvede, alt i Ax og noget af den moden, saa og Mais, Bønner m.m., videre fremme end det vi først saa. Modne Stikkelsbær, sorte, hvide og røde Ribs, var der Overflødighed af ved denne Strøm. Omtrent 7 Mile opad Santa Clara beskikkede vi vort Middelpunkt, — her var Indianerne meest talrige og Landet meest opdyrket. Hveden er den bedste jeg har seet i disse Dale, og meget tidligere end i de nordlige Dale.

Vi vandrede imellem disse Fjelde og fandt de røde Mænd bogstavelig i Kløfter, Huller, og Huler i Jorden, saa og paa Toppen af næsten ubestigelige Fjelde. Vi fulgte Santa Clara fra dens Munding og indtil dens Udspring, omtrent 40 engelske Mile; — saae ved 200 Indianere, leirede os med dem uforstyrret, og stred haardt for at lære deres Sprog. Oppe mod Udspringet af denne Strøm mødte vi Oberst Reeses Tog med Gods og hørte at der var en god Mark foran os ved Muddy (den muddrede Bæk), nogle halvfemsindstyve Mile sydvestlig. Broder Pratt og een af Brødrene herfra havde været der. Deres nutidige Frelse og Grundvolden til deres Ophøielse vil blive meget befordret ved at forskaffe dem Værktøi og Agerdyrkningsredskaber og vise dem Brugen deraf, saa at de kan avle nok til deres Ophold og have noget tilovers til at faa Klæder for. De er meget flittige og saa enfoldige som Børn, eier ikkun faa Bøsser og meget faa Heste. Mange af dem, idet de forsøgte paa at holde et Gevær op, holdt det til den venstre Skulder, med Laasen nedad. — De glædede dem meget ved at høre at den „store Høvedsmand“ havde budet Walker at holde op at stjæle deres Qvinder og Børn, og endmere da vi sagde at vi vilde spørge den „store Høvedsmand“ om vi kunde faa Plouge, Spader og Hakker til dem, og at vi maaskee kunde komme næste Aar og undervise dem. — Vi efterlod to af vort Selskab iblandt dem, og idag er fem afreist herfra for at slaa sig til dem. Brødrene Abraham og Reese præsenterede, gjennem os, et Dusin Skjorter til disse Indianere.

Vi har opført en Fjerdedeel af Hegnet om den offentlige Qvegfold, hvilken er 165 Allen i Firkant, og udført over Halvdelen af Arbeidet paa en 8 engelske Mile lang Vandingskanal.

Thomas D. Brown,
Skriver for Missionen.

Beskrivelse over Templet.

Udtog af et Brev fra G. A. Smith til F. D. Richards, dateret Storesaltsøstad, den 31te Juli 1854.

(Fra Millennial Star.)

Kjere Broder Franklin — — —

I den Tanke at en kort Beskrivelse over Templet vilde være Dig kjer, gik jeg ind paa Bygmesterens Contor og opsamlede Følgende:

Grundvolden til Templet er 198 Fod lang fra Øst til Vest, midt igjennem Bygningen; Foden iberegnet; 125 Fod bredt, fra Nord til Syd, midt igjennem Taarnene, Foden iberegnet; og 105 Fod fra Nord til Syd, midt igjennem Bygningen, Foden iberegnet. I det Nederste er selve Bygningen indvendig 119 Fod lang og 79 Fod bred; Muren paa den nordre og

søndre Side 8 Fod tyk forunden Søilefodderne; Vinduerne halvcirkeldannede. I Midten vil blive et Værelse til Døbefonden, 58 Fod i Firkant, med Smaakamre til Skrivere og til Omklædning. Den hele Grundmuur vil blive 16 Fod tyk i det Allerunderste, og tage af, baade forinden og foruden, indtil det nederste Gulv, til en Tykkelse af 8 Fod, og vil naa 16 Fod under Jorden og otte Fod over Jorden, saa Stenværket vil ialt udgjøre 12 Alen i Høide.

Det første Gulv over Kjelderen, bliver 120 Fod langt og 80 bredt, hvor det er størst; det vil blive 35 Fod høit i Midten til Loftet, som vil være hvælvet; Murene 7 Fod tykke; otte Smaakamre paa hver Side, Nord og Syd, over Hvælvingen, og belyste ved aflangerunde Vinduer.

Rummet over det andet Gulv over Kjelderen, 121 Fod langt, 81 Fod bredt, 35 Fod høit, Murene 6 Fod tykke, og 16 Kamre ovenover Hvælvingen. Taget vil blive reist 8 Fod i Midten og bedækkes med Metal. Hver af de nederste Søiler forestiller en Globus, hver især i en forandret Stilling, begyndende fra det sydøstlige Hjørne, og de er udhugne af Steen. Søilerne over det første Gulv forestiller Maanen i dens forskjellige Skikkelser, udhugne af Steen. Søilerne over andet Gulv forestiller Solen i dens Skikkelser, udhugne af Steen. Hver Søile paa Siden af Bygningen forestiller Saturnus med sine Ringe og Smaaplaneter, udhugne af Steen.

De fire Hjørnetaarne vil fortsættes i runde Søiler af Steen med Spiraltrapper om; hvert Taarn vil indtage et Fladerum af 40 Fod; fire ottekantede Smaataarne paa hver af de fire Taarne, prydede med Spir. Det Nederste af Søilehovederne paa Taarnene forestiller Skyer, med Straaler udgaaende derfra. De vestlige Hjørnetaarne indbefatte den store Bjørn, pegende mod Nordstjernen. Taarnene vil blive prydede med Spir, regelmæssigt afbrudte ved Tindinger og omgivne med Rækværk; enhver Steen har sin moralske Indskrift, og Alt hentyder paa den celestiale Verden.

Murene ere prydede med 9 Søiler paa Nordsiden og 9 paa Sydsiden, og 32 smykke Taarnene; alle af Søilerne paa Siderne vil blive 50 Alen høie fra Underkanten af Fodstykkerne.

Grunden er allerede udgravet 8 Alen dybt og flere Hundrede svære Blokke er lagt; selve Grunden, hvor Grundvolden lægges, bestaaer af Steengruus og Cement og er næsten ligesaa solid som den saakaldte Puddingsteen i Bjergene, hvilket vil være saagodt som at grundfæste Bygningen paa en Klippe.

Under Styrelse af et saa omfattende mekanisk, og indspireret Geni som Præsident Young, med Bistand af Ældste T. O. Angell, een af de dueligste Architekter i Verden, veiledt ved Aabenbaringens Lys, vil dette Bjergenes Tempel blive eet af de skjønneste Kunststykker som kan findes, og vil, som Saadant, tiltrække sig den lærde Verdens Opmærksomhed saasom en anden Prøve af den „mormonske Orden i Bygningskunsten;" og for de Hellige, det mægtige Tiltrækningspunkt, som Stedet til at annamme Præstedømmets Ordinanzer og udrette Daaben for deres Døde; om hvilken store Velsignelse den blotte Tanke vil komme enhver Helligs Hjerte til at hoppe af Glæde over at den lever i en Tid da Gud haver gjenoprettet sit Riges Skikke og Myndighed paa Jorden for Menneskenes Børn. — — —"

Skandinaviens Stjerne.

Den 1ste November.

Da Tiden nærmer sig til Emigrationen, har vi anseet det nødvendigt og gavnligt for de Hellige at gjøre nogle Bemærkninger til Belærelse og Opmuntring. Vi er forvisset om, at enhver Hellig, der rettelig har opfattet sin Stilling, og som ønsker at tjene Israels Gud i Aand og Sandhed, og gjøre sig værdig til at annamme den evige Pagts Forjættelser og Velsignelser, ogsaa med Taknemmelighed vil modtage Raad og Veiledning. De Faa, der i denne Tid berede sig til Udvandring, betænke, at de er ifærd med at forlade det Land, hvor Herren lod dem fødes, eller hvor de have tilbragt flere eller færre Aar af deres Liv, og følgelig har staaet eller staaer i forskjellige Forbindelser med deres Medmennesker. Disse vil sikkerlig lægge Mærke til Eders Forhold i alle Henseender; handle derfor retfærdigt i det mindre som i det Større; opfyld Eders Forpligtelser imod Alle, Venner som Fjender, og viis i Eders hele Forhold, at I er besjælet af den Aand, som sømmer sig Guds Hellige; paa det at, naar I forlader Eders forhenværende Hjem, I ei maa give Eders Medmennesker nogensomhelst grundet Anledning til slet Omtale, hvorved I vilde beskjæmme ikke alene Eder selv, men ogsaa den hele Menighed, idet Verden er meget tilbøielig til at skjære alle over een Kam. Forsaavidt I gjør hvad Ret er, og I da bliver ilde omtalt eller slet behandlet, lad det ikke forurolige Eder; erindre, at Herren seer, veed og kjender Alt, og vil i sin egen behagelige Tid gjengjælde med Retfærdighed. Lad hele Eders Digten og Tragten gaae ud paa at vandre for Gud i Hellighed, veiledte af hans Aand, saa vil I være istand til at handle efter Samvittighed og Pligt, og med Hengivenhed taale Alt, fordrage Alt og med Mildhed og Sagtmodighed bære over med Eders Medmennesker. Det er bedre at lide Ondt, end at gjøre Ondt.

Adlyd det Præstedømme, Herren har beskikket over Eder, følg deres Raad og Veiledning saavel underForberedelserne til Reisen som paa samme og for bestandig. Ihukom hvorledes Herrens Velsignelse veeg fra hans Israel fordum, da de var ham ulydig og hvorledes han tugtede dem i sin retfærdige Vrede. Læg dette paa Eders Sind; overvei det vel og anvend det til Eders Gavn. Angaaende de Penge eller jordiske Goder, Herren har betroet Eder, hushold med dem paa en viis Maade. Raadspørger ikke Forfængeligheden ved Anskaffelsen af Eders Reiseklæder o. s. v., men see hellere hen til Nytten og Varigheden af samme og indskrænk Eder til det Nødvendige. Enhver Familie eller Huusholdning maa forsyne sig til Reisen med følgende Ting, som de kan kjøbe, hvor de selv ønsker:

En Kjedel at koge i; Størrelsen i Forhold til Personernes Antal i Familien.
En Kasserolle, eller mindre Kogekar med Skaft.
En Stegepande.
En Madbolle af Blik efter Familiens Størrelse.
En Tallerken, en Spiseskaal, en Drikkekop, alt af Blik, for hver Person.
Skee, Kniv og Gaffel, ligeledes.

Vandflasker af Blik, store nok til at holde lidt over 3 Flasker (næsten 2enhalv Pot) for hver Person.

Kammerpotter af Blik.

Vadskefade af do.

Madkiste; Sengeklæder; Vadskeballie af Blik.

Disse er timelige Fornødenheder. Men ligesaalidt som Legemet kan undvære Pleie, ligesaalidt kan Aanden undvære den, hvis Mennesket skal gaae frem i Lys og Kundskab; forsyn eder derfor, førend I forlader Skandinavien, med de udkomne Skrifter; I vil selv ved Hjemkomsten erfare Velsignelsen og Nytten deraf for Eder selv og Eders Børn.

Bered Eder til med Taalmodighed at bære de Besværligheder og Ubeqvemmeligheder, der ere uundgaaelige paa en saa lang Reise. Det vil beroe meget paa Eder selv, om den skal blive behagelig eller ubehagelig. Den, som bevarer den gode Aand, og holder sig nær til Herren, og sætter sin Lid til ham og agter hans Tjeneres Raad, vil sikkerlig overvinde enhver Vanskelighed og glæde sig i at komme hjem. Underveis beflitte Enhver sig paa at iagttage den nødvendige Orden og Reenlighed og tragte efter ved indbyrdes Hjælpsomhed og en venlig Omgang at lette hinanden Reisens Besværligheder. Fremfor alt, forsøm ikke Eders Gudsdyrkelse, som for en Deel bestaaer i nøiagtigen at følge de Raad og Formaninger vi ovenfor have givet eller herefter skal give Eder. Hvis I gjør saaledes vil Herrens Velsignelse være med Eder fra Begyndelsen indtil Enden.

Joseph Smiths Levnetsløb.

(Aar 1834.) (Fortsat fra Pag. 47.)

"Hvorfor Zions Land skal ikke erholdes uden ved Kjøb, eller ved Blod, ellers er der ingen Arv for Eder. Dersom ved Kjøb, see I er salig! og dersom ved Blod, eftersom Eder er forbudet at udgyde Blod see, da skal eders Fiender komme paa eder, og I skal blive tugtet fra Stad til Stad, og fra Synagoge til Synagoge, og ikkun faa skal bestaae til at anamme en Arv.

Saaledes erklærer vi, at vi har altid meent og mener nu, at kjøbe Landet til vor Arv ligesom alle andre retskafne Mennesker, af Regjeringen og af dem som heller vilde sælge deres Jorder end bo blandt os; og, som tusinde haver gjort for os, saa beder vi om Menneskens Børns Bistand, og Regjeringens, til at hjelpe os at faa vor Rettighed i Jackson County og det Land, hvorpaa Guds Zion, efter vor Tro, skal staa i de sidste Dage, til Israels Frelse og Forsamling.

Lad Ingen være bange fordi vort Samfund har begyndt at forsamles for at bygge en Stad og et Huus for Herren, som et Tilflugtssted fra det nærværende Onde og forestaaende Ulykker: vore Forfædre kom til Amerikas gode Land for at undgaa Forfølgelse og nyde deres religiøse Menigheder og Rettigheder som de tænkte rigtigst at være, og efter megen Trængsel velsignede Herren dem, og han har sagt, at vi skulde blive ved at anraabe om Erstatning og Befrielse ved Disses Hænder, som er satte til at regjere og have Myndighed over os i

Overeensstemmelse med Folkets Love og Constitution, som han haver tilstedet at blive oprettet, og som skulde haandhæves til Ret og Beskyttelse for alt Kjød, i Overeensstemmelse med retfærdige og hellige P.inciper; at enhver maa handle i Lærdom og Principer, henhørende til det. Tilkommende, efter den moralske Handlefrihed, han har givet den; at Enhver maa paa Dommens Dag være ansvarlig for sine egne Synder: og i denne Hensigt haver han oprettet dette Lands Constitution ved vise Mænd, hvem han opreiste netop til den Hensigt, og erhvervede Landet ved Blods-Udgydelse.

Nu søger vi Fred og kræver vore Rettigheder, kræver Erstatning og Befrielse af denne Nations Regenters Hænder; ei alene vore Jorder og Eiendomme i Jackson County, men fri Handel med alle Mennesker og uforstyrret Adgang til enhver Deel af Unionen, samt vor nedarvede Rettighed til at kunne dyrke Gud saasom vi finder for godt. Vi forlanger Gjenoprettelsen af disse Rettigheder fordi de er bleven os fratagen eller afkortede ved Vold eller selvtagen Myndighed af Indvaanerne i Jackson County: som et Folk holder vi los Landets Love underdanig; og saalænge Regjeringen forbliver som den er, er den Rettighed at flytte fra Stat til Stat, fra Territorium til Territorium, fra County til County, og fra Nabolag til Nabolag, aaben for alle Mennesker af hvilkensomhelst Profession eller Tro, uden Hindring eller Fornærmelse; og saalænge som vi er ustraffelige og ærlige i Øvrighedens Øine, saa gjør vi Krav paa den, (enten vi flytter i familieviis eller hundredeviis), samt at medføre de for Militærpligt nødvendige Vaaben og Tilbehør; og vi troer at alle retskafne Mænd, som elsker deres Nation og dens Ære, og ønsker at see Loven æret og hædret, vil hjelpe til at vedligeholde den store Skjenk Friheden, der kom usvækket fra vore ærværdige Fædre til os; men de vil ogsaa forsvare os imod Fornærmelse og Uret og fremhjelpe Guds Værk, at de maa høste Løn i Salighedens Regioner, naar alle Mennesker annammer efter deres Gjerninger.

Angaaende den Mangel vi lider fordi os er berøvet vore Jorder i Jackson County og vore Eiendele, som er bleven tilintetgjort ved Ild og Ødelæggelse, vil vi, hellere end at foretage Noget der strider imod Loven, paa det Alvorligste appellere til Folket, hos hvem vi opholder os, om Beskyttelse imod Fornærmelse og Overlast, og om Livets Nødtørftigheder ved Arbeide og anderledes, medens vi søger Fred og Erstatning af vore Fiender paa alle mulige, hæderlige Maader som Menneskeligheden kan billige, Fædrelandskjerligheden tilskynde eller Religionen fordre. Vi er Borgere af denne Republik og forlanger vor Rettighed som Republikanere, ei alene i vor Gjenindsættelse ti vore Jorder og Eiendomme i Jackson County, men at blive anseet ærlig i vor Tro, ærlig i vor Handel, ærlig for Gud, indtil vi ved en retfærdig Sagførsel beviises at være anderledes; dette iagttaget, at hvert Menneske er ansvarligt for de retmæssige Øvrigheder for sine egne Forbrydelser og Synder.

"Kroner vundne ved Blod, maa ved Blod oppeholdes;" og for at undgaa Blod og Strid, og mere fuldstændigt bevise Verden at vort Øiemed er Fred og god Villie mod alle Mennesker, saa appellerer vi herved om Fred indtil Jordens Ende, og beder alle Folk om Beskyttelse, medens vi bruger ethvert redeligt Middel, som staaer i vor Magt, til at opnaa vore Rettigheder og Privilegier uden at bruge Magt; sættende et Exempel for alle sande Troende, at vi vil ikke give vor Tro og Grundsætninger hen for

nogen jordisk Værdi, hvilket vilde give Anledning til at en Majoritet kunde undertrykke hvilkensomhelst religiøs Sekt med Ringeagt; vidende, at hvis vi opgiver vor Rettighed i Jackson County, saa kan vi sige Farvel til menneskeligt Samfund! Farvel til Religion! Farvel til Rettigheder! Farvel til Eiendom! Farvel til Livet! Hvad der er vort Samfunds Skjæbne nu, kunde blive Methodisternes næste Uge, Chatolikernes næste Maaned, og alle Samfunds Undergang næste Aar, og Nation efter Nation blive lagt øde hvor der eengang var Billighed og Venskab.

Et andet og det største Øiemed, som vi agter at udføre, er Menneskenes Sjæles Saliggjørelse; og, for at tilveiebringe et herlighedsfuldt Værk, skal vi, ligesom andre religiøse Samfund i alle Tidsaldere, bemyndige Ældster til at prædike det evige Evangelium for alle Folk, i Overeensstemmelse med vor Herres og Frelsers Jesu Christi store Befaling, som findes skreven i St. Matthæi, „gaa derfor hen og lærer alle Folk og døber dem i Navnet Faderen, Sønnen og den Hellig Aand; og lær dem at iagttage alt hvad jeg haver befalet Eder; og see, jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende."

Saaledes skal vi udsende Arbeidere i Herrens Viingaard, til at indsamle Høeden og berede Jorden til den Dag, da Ødelæggelser skal blive udøst uden Maade; og som det nu er og altid har været anseet som en af de hæderligste og skjønneste Beskjæftigelser for Mænd, at bringe gode Tidender til Nationerne saa skal vi gjøre os Haab om god Begegnelse fra alle Mennesker, naar vi gaaer ud for sidste Gang, at indsanke Israel til Guds Herlighed, at han snart maa komme til sit Tempel; at alle Nationer maa komme og tilbede for hans Ansigt, da der skal ikke være nogen til at forstyrre eller forskrække men Jorden skal være opfyldt med hans Kundskab og Herlighed.

Vi lever i en Tid fuld af ængstelige Forestillinger: med al den Oprigtighed, som almindelige Mænd er begavede med, har de Hellige arbeidet, uden Betaling, til at lære de Forenede Stater, at Indsamlingen har begyndt i de vestlige Udkanter af Missouri, til at bygge en hellig Stad hvor (som kan sees i det attende Capitel af Esaias), „der skulde frembæres Skjenk til den Herre Zebaoth af det trækkede og plukkede Folk, og af et fra Begyndelsen og hidindtil forfærdeligt Folk, et Folk der er udmaalt og nedtraadt, hvis Land Floderne haver hentaget, til den Herre Zebaoths Navns Sted, til Zions Bjerg;" og hvor faa er der kommet frem og glædet sig over at Forløsningens Time er kommet nær! og nogle, der kom, har vendt sig bort, hvilket kan komme Tusinder til at udbryde midt under Tidernes almindelige Forvirring og Frygt, „ihukommer Loths Hustru."

Det vilde være et større Arbeide end kunde forlanges, at stræbe at bevise, at Israels Børns Indsamling i de sidste Dage er sandfærdigt; thi Propheten forkyndte os for længe siden, „at der skulde ikke ydermere siges, Herren lever, som førte Israels Børn ud af Ægypti Land, men Herren lever, som førte Israels Børn ud af Nordenland, og af alle Landene hvorhen de vare fordrevne;" og saa maa det skee til Guds Ære og Herlighed.

De sidste Dages Helliges Tro og Religion er bygget paa de gamle Skrifter, Mormons Bog, og direkt Aabenbaring fra Gud; og medens Alt hvad der skeer rundt omkring os beviser deres Sandfærdighed, og at Herrens den store og forfærdelige Dag er nær, vi indbyder Fædrelandsvenner, Moralister, og de hæderlige Mænd af alle Bekjendelser og Sekter, til at læse vore udgivne Skrifter

ransage Biblen, Mormons Bog og Befalingerne, og lytte til Evangeliets Fylde og dømme om vi fortjener Verdens Tiltro, for ærlige Beveggrunde og rene Principer.

En Sky af onde Varsler synes at hænge over denne Slægt; Mænd springer op ved Øieblikkets Indtryk, trodser og forbigaaer al Lov, medens Fordærveren ogsaa er ude omkring paa Jorden og forøder Kjød uden Maade, og Ingen kan standse hans Fremfærd. Midt i saadanne ulykkelsvangre Tider, føler vi en længselsfuld Begjersighed efter at berede og hjelpe andre til at berede for tilkommende Begivenheder; og vi troer vist at ingen retskaffen Mand vil udrække sin Haand for at standse Herrens Værk eller forfølge de Hellige. I Navnet Jesus Christ beder vi indstændigt Folket af denne Nation, at vente førend de forkaster Herrens Ord, eller hans Tjeneres Ord: thi disse kan, saavel som alt Kjød, være ufuldkomne, men Gud er reen, hør ham!

Medens vi beder om Fred og Beskyttelse for de Hellige hvorend de er, anraaber vi ogsaa alle Jordens Værdiges Deltagelse og Velgjørenhed om at kjøbe de Retfærdige et helligt Hjem, et Hvilested og et Fredens Land; troende at Ingen, som veed sig at have en Sjæl, vilde holde sin Skjerv, men kaste den i med til Fordeel for Zion, og saaledes, naar Tid ikke er længer, staa med alle Herrens Frikjøbte i Glædens Fylde, og skue den store Himmelens Pille, der blev bygget ved de Helliges Tro og Kjerlighed, begyndende med Adam, med hans Motto ved Foden, „Vend om og lev;" omslynget af et smukt Skilt, understøttet ved et Kors omtrent halvveis oppe paa den høie Støtte, stirrende paa Verden i Bogstaver af Blod, med de Ord, „Himmeriges Rige er kommet nær;" og fuldendt med en glindsende Top, der naaer op midt i den celestiale Verden om hvilken er skreven ved Jehovas Finger, „Evigt Liv er den største Gave af Gud."

Uagtet vi maaskee ikke kan vise alle Mennesker at Evangeilets Fylde er Sandhed, saa haaber vi dog at kunne overbevise nogle om, at vi er hverken bedragne, eller Sværmere; men har, som andre Mennesker, ligesaa godt og ligesaa stort Krav paa Verden for Land og for Livsophold, som vore ærværdige Fædre havde for Uafhængighed og Frihed; at uagtet Verden formedelst falske Rygter og løse Fortællinger er bragt til at troe at de Hellige (kaldet „Mormoner") var lavere end de Vilde, saa har dog Gud været vor Hjælper i Nødens Stund og har beredt for os i rette Tid; og, at bruge Popes Sprog, han har ladet Værket „udspredes uden at adskilles" og „virke uden at forbruges."

For vort kjere Fædrelands Æres og dets fri Regjerings Vedblivens Skyld appellerer vi om Fred: for et Exempel paa Overbærelse, og for det evige Evangeliums Udspredelse, appellerer vi til alle Nationers Humanitet: og for Guds Ære, for hvem vi alle maa svare for de Gjerninger vi har gjort i dette Liv, og for Haabet om Hellighed herefter, agter vi at forblive trofast indtil Enden, vedblivende at bede Herren at skaane os og Folket for alt hvad der er ondt og usikket til at ydmyge os og berede os for hans Nærværelse og Herligheds Glands, og beder ham med det samme i Jesu Christi Navn, at uddele sine Velsignelser til hvem han vil, og sin Barmhjertighed til alle, indtil denne Verdens Riger, formedelst Retfærdighed, vorder saa deilige som Solen og klare som Maanen.

(Underteguet:)

W. W. Phelps.

Edward Partridge.

P. P. Pratt.
T. B. Marsh.
David Whitmer.
John Corrill.
Lyman Wight.
Simeon Carter.
John Whitmer.
Isaac Morley.
Newel Knigth.
Calvin Beebe.

Missouri, Forenede Stater, Juli 1834.

Den 8de tog jeg til den østlige Deel af Clay County og holdt en Forsamling om Aftenen, og den 9de begav jeg mig paa Veien til Kirtland i Selskab med min Broder Hyrum, Frederik Williams, Mac Lellin og Andre, paa en Vogn.

Den 10de Juli. Ældste Corrill skrev følgende:

Samuel C. Owens, Esq.

Min Herre! — Den sidste Gang jeg talte med Dem i Liberty, sagde De, at De tænkte der vilde snart komme Svar paa vort Forslag; men det er ikke skeet. Vi længes meget efter at faa et Forlig oprettet, om muligt. Angaaende vor Hvede i Jackson County, kan den blive sikkret, saa at vi kan faa Værdien af den eller ikke, eftersom os for nærværende Tid er berøvet Leiligheden til selv at tage vare paa den?

John Corrill.

Efterskrift: Behag at levere det Følgende til Oberst Pitcher.

Liberty den 10de Juli 1834.

Oberst Thomas Pitcher.

Min Herre! — Følgende er en akkurat Afskrift af en Ordre fra Guvernøren for vore Vaaben: Vær af den Godhed at sende os et Svar snarest muligt, saa at vi kan vide om vi kan faa Vaabnene efter bemeldte Ordre eller ikke, samt naar. Send dem hvor vi kan modtage dem, og vi vil beskikke en Agent til at modtage og qvittere for dem. Vær forsikkret, at vi ønsker ikke at faa dem til nogen fjendtlig Hensigt, men blot fordi Eiendomsretten er vores. Om jeg husker ret, da er der et Gevær og en Pistol mere end Ordren lyder paa.

John Corrill.

(Her fulgte en Afskrift af Guvernørens Ordre, lignende den til Oberst Lucas af 2den Mai.)

Den 12te mødte Zions Høiraad i Clay County, og beskikkede E. Partridge, O. Pratt, I. Morley og Z. Coltrin til at besøge de adspredte og nødlidende Brødre i den Egn og lære dem Sandhedens og Hellighedens Veie, og sætte dem tilrette, saasom Herren skulde diktere; men, det ansaaes ikke at være klogt for Ældsterne ialmindelighed at holde offentlige Forsamlinger i den Egn. Det bestemtes at A. Lyman hjelper L. Wight i hans Hverv, at indsamle Herrens Huus's Styrke, som jeg havde beskikket ham.

Den 31te Juli mødte Zions Høiraad og hørte Partridge, Pratts, Coltrins og Morleys Indberetning om den dem i forrige Raad beskikkede Mission.

Præsident Whitmer gav Raadet endeel god Underviisning: at det var dets Pligt at udføre al Forretning med Orden, og naar nogen Sager føres frem til Undersøgelse, burde enhver Medlem være opmærksom og taalmodig med det som forekommer i Sagen, og undgaa Forstyrrelse og Trætte, hvilket er foragteligt for Herrens Aasyn. Han tiltalte ogsaa Ældsterne og sagde, at det var ikke Herren velbehageligt at nogen Mand gaaer ud at prædike Fredens Evangelium uden han er dygtig til at fremsætte dets Grundsætninger i Enfoldighed for dem som han tager sig for at undervise, som og de sidste Dages Helliges Samfunds Regler og Indretninger; thi ligesom en Mand er, og som han lærer og handler, saa vil hans Efterfølgere være, om de end er aldrig

saa fulde af Vaner og sære Ideer. Han tiltalte ogsaa Forsamlingen og sagde at det var ikke klogt for Brødrene at votere til det forestaaende Valg; og Raadet annammede Præsidentens Formaninger.

W. W. Phelps foreslog for Raadet, at beskikke et vist Antal af Ældste til at holde offentlige Forsamlinger i den Landstrækning, saa ofte som skulde ansees at være nødvendigt, for at lære Disciplene at undfly deres Fienders Grumhed og holde Venskab med dem som var venskabeligsindet; og Simeon Carter, John Corrill, P. P. Pratt og O. Pratt blev beskikket ved Raadets og Forsamlingens eenstemmige Votum til at overtage den Mission.

Ældste Nathan West fremførte Beskyldninger imod Samuel Brown, en Overpræst, for paa en formastelig Maade at have lært modsat tilhvad der var tilraadet, nemlig, at Brødrene burde øve Tungemaalsgaven da de ordinerede Sylvester Hulet til Overpræst (uden at være tilraadet), paastaaende at han havde erholdt et Vidnesbyrd af Herren, hvilket var en Forjættelse om at udrette dette efterat have annammet Tungemaalsgaven hvilken Gave han aldrig for havde annammet, men siden efter sagde at han havde været i Besiddelse af den Gave i en Tid af et Aar; og deri at han ringeagtede Høiraadets Myndighed eller Retfærdighed, idet han paalagde Ældste Vest ikke at sige Noget, der kunde foranledige det til at dømme uretfærdigt.

Disse Beskyldninger blev bekræftede ved Vidnesbyrd af Leonard Rich, Charles English, Brother Bruce, Edward Partridge, Hiram Page, Rora Slade, Caleb Baldwin, og Sylvester Hulet; og Præs. Whitmer affagde følgende Dom, hvilken blev sanktioneret af Raadet:

"Ifølge Vidnesbyrd og den Helligaands Stemme i os, forkynde vi Dem, at Gud i hans uendelige Barmhjertighed forunder Dem en Tid til Omvendelse: hvis De derfor tilstaaer, i en Aand som er antagelig for os, at alle de Beskyldninger, der er anført imod Dem, er retfærdig, da kan De staae som et privat Medlem i denne Kirke; imodsatFold kan vi ikke have noget Fællesskab med Dem; og ligeledes at Sylvester Hulets Ordination ved Samuel Brown er ulovlig og ikke anerkjendt af os at være af Gud, hvisaarsag den er ugyldig og magtesløs.

Broder Brown tilstod Beskyldningen og afgav sit Kaldsbrev, men blev staaende som Medlem. Raadet sluttedes med Bestemmelse at samles om Aftenen den 1ste August, men inden det adskiltes, leverede det følgende Skrivelse til de Ældste, som vare beskikkede at visitere Menighederne i Clay County osv.:

Til de Sidste Dages Hellige, som er bleven fordrevet fra deres Arveland, og ligeledes til dem i de omliggende Egne, som er i Færd med at samle sig til de vestlige Kanter af Missouri. Høiraadet, som er oprettet efter Mønsteret, givet af vor velsignede Frelser Jesus Christus, sender sin Hilsen:

Kjære Brødre! Vi har beskikket vor elskede Broder og Meddeelagtige i Trængslerne, John Corrill, at komme til Eder i den Herres Jesu Navn. Han tillige med andre, som ogsaa er behørigen beskikket, vil afvexlende besøge Eder for at undervise Eder i de Sidste Dages Helliges nødvendige Egenskaber, at de kan fuldkommes, saa at Christi Menigheds Embedsmænd og Medlemmer maa blive fyldte af Bønnens Aand og meget trofaste, holdende Befalingerne nøiagtigen, og vandrende i Hellighed for Herren bestandigen; at de, som ønske at „Fordær-

veren skal gaae dem forbi, ligesom Israels Børn, og ikke slaae dem", maa leve overeensstemmende med „Viisdoms-Ordet", saa at de Hellige, ved Vindskibelighed, Flid, Trofasthed og Troens Bøn, kan blive renset, og betræde deres Arveland for at opbygge Zion ifølge Guds Ord.

Vi er forvisset om, hvis de Hellige er meget ydmyge, meget aarvaagne, og meget flittige til Bøn, at Faa vil bedrages af saadanne, som ingen Myndighed have til at lære, eller som ikke have Aand til at undervise i Skrifterne overeensstemmende med den Helligaands Kraft. Paa det at ikke noget Menneskes Blod skal kræves af Eders Hænder, beder vi Eder indstændigen, saafremt I sætte Priis paa Sjeles Frelse og selv er i vor Guds og hans Christi Rige, at fremvise et følgeværdigt Exempel for dem, som er udenfor, saa at Fred og Naade, og Velsignelser af Retfærdighed maa blive Eder til Deel, indtil I er helliggjort og frelst. Dateret Clay County den 1. Aug. 1824.

Omtrent ved denne Tid ankom jeg til Kirtland, efter en besværlig Reise imellem Fjender, Pøbel, Cholera, og i en overordentlig Hede, idet jeg skiltes fra dem, med hvilke jeg begyndte Reisen den 9de sidstleden, paa forskjellige Steder!

Kirtland. den 4de August 1834. Et Raad af Ældste ordinerede Thomas Colburn til Ældste, og besluttede at sende Ældste Zerubbabel Snow til Canada for at arbeide i Evangeliet.

Zions Høiraad forsamlet i Clay County den 6te August, og besluttede at Leonard Rich indtræder istedetfor Parley P. Pratt, som var fraværende, og Amasa Lyman istedetfor W. E. M. Lellin, ligeledes fraværende. Følgende Klage blev derefter fremlagt:

Eftersom de Brødre og Søstre, som udgjør den Deel af Menigheden, der er bekjendt under Navn af Hulets Green, har indsuget særegne Grundsætninger angaaende Gaverne, hvilke Grundsætninger af den øvrige større Deel af Kirken læres at være urigtige, og som synes at foranledige Splid og Uenighed i Kirken: Saa beder jeg, som hoilig ønsker Guds Riges Fremgang og at der maa være Fred og Kjærlighed i Christi Kirke, at Høiraadet vil tage denne Rapport under Overveielse, paa det vi alle maae komme til Forstand og tiltage som fedede Kalve, indtil vi alle naae til Modenhed som Mænd og Qvinder i Christi Kirke.

(Undertegnet.)

Nathan West.

Charles English bevidnede at den Huletske Green troede, at de modtog Guds Ord ved Tungemaals-Gaven, og at de ikke vil udføre deres timelige Forretninger med mindre de modtage Herrens Ord. Sylvester Hulet pleiede at tale og Sally Crandall at tolke. De sagde, at de vilde ikke modtage nogen Lærdom af ordinerede Medlemmer, endog ikke af Broder Joseph jun., med mindre det stemte overeens med deres Gaver, — at de modtog Herrens Ord, medens de vare i Jackson County, at de skulde forfølges af deres Brødre i Clay County, og nu var det kommet, — at Kirkens Ledere have at komme ned og modtage Gaverne som de gjorde, — at de var kommet videre i deres Forrettigheder end den øvrige Deel af Kirken. De formeente, at de havde Ret; men, om de kunde overbevises at have Uret, vilde de give efter. Søster Crandall paastod at kjende og see Menneskenes Hjert

Philo Dibble istemte det foregaaende Vidnesbyrd, samt at Søster Crandall saae King Follets og Hiram Pages Hjerter, og de var ikke ret.

Hiram Page stadfæstede, at Lyman Leonard sagde, hvis det var nødvendigt at Gaverne for en Tid lagdes tilside

vilde de modtage Kundskab derom ved Gaverne. Nathan West istemte det foregaaende Vidnesbyrd, og bekræftede at Sally Crandall saae hans Hjerte, at det var fuldt af Pine; ligeledes Pine i andre Hjerter, i nogle faa, i andre mange.

Daniel Stanton bekræftede, at Sally Crandall sagde, at hun saae hans Hjerte, og saae to Bøger i det, og at der var en Nephit staaende bag ham for at drive ham til hans Pligt; ligeledes at Sylvester Hulet talte i Tungemaal i en Forsamling, og Sally Crandall udtolkede det saaledes: Sandelig, saa siger Herren til Eder, lille Flok, I maa tage Eder ivare, thi der er mange, som søge at udspeide Eders Forretigheder.

Absalon Crichfield stadfæstede, at, da han var i Jackson County forleden Vaar, sagde den HuletskeGreen i Tungemaal, at de vilde være fri i Nattens Løb for nogensomhelst Foruroligelse af Pøbelen, men inden Morgenen blev LymanLeonard og Josiah Sumner pidskede; de sagde tillige, at de saae mit Hjerte og tre unge Qvinder i det.

Broder Batson og Alpheus Gifford, stemte ogsaa overeens i meget af de foregaaende Vidnesbyrd, og desuden i andre lignende Omstændigheder.

Efter et Ophold af trefjerdedeels Time, formanede Præsidenten Talerne til ikke at søge at glimre, men tale overensstemmende med Sandhed og Upartiskhed; og at de burde jage Mørket bort fra deres Sind, og blive øvede angaaende den Gjenstand, hvorom de skulde tale, saa at de kunde belæres angaaende Læresætninger, bringe skjulte Ting for Lyset og gjøre mørke Ting klare osv.

Efter Medlemmerne af Raadet havde talt, sagde Præsidenten: „Angaaende Maaden, hvorpaa de har brugt Tungemaalsgaven i den Huletske Green, har Djævelen bedraget dem, og de erholdt ikke Herrens Ord, som de formodede, men blev bedraget; og angaaende Seergaven, saaledes som den er udøvet i den Huletske Green, den er af Djævelen, siger den Herre Gud."

Raadet stadfæstede eenstemmigen Afgjørelsen og beskikkede Amasa Lyman og Simeon Carter til at gaae hen og arbeide med Broder Hulet og Søster Crandall og andre af lige Tro, og stille Sandheden i det rette Lys for dem.

Jeg har været saa omstændelig i at beskrive dette Raads Historie, fordi Tungemaalsgaven er saa ofte bleven benyttet af Djævelen til at bedrage de Hellige med.

Raadet opsattes til den 7de, da omtrent 20 Eldste blev udsendt til at prædike Evangeliet for Verden, men ikke i Jackson eller Clay County eller deres Nabolag.

Præsident David Whitmer bekræftede for Raadet, at William Batson var ikke duelig til at opfylde sin Tjeneste som Eldste, fordi han havde ikke tilstrækkelig Klogskab og Forstand til at handle viist i det Embede, hvorpaa Raadet voterede eenstemmigen, at hans Tjeneste og Kaldsbrev tages fra ham, hvilket han samtykte i og afleverede sit Kaldsbrev.

Elias og Isaac Higbee, og Jesse Hitchcock ordineredes til Høipræster osv.; og Raadet bestemtes til den 21de ds.

Forhandlingerne i et Raad, holdt i Kirtland den 11. Aug. 1834.

Idag var et Antal af Høipræster og Eldste af Sidste Dages Helliges Kirke forsamlet i det nye Skolehuus i den Hensigt nøie at undersøge en vanskelig Sag, der udspringer fra visse Rapporter eller Udsagn, afgivne af Eldste Sylvester Smith, et Medlem af denne Kirkes Høiraad, beskyldende Joseph Smith jun,

for lastværdig Opførsel under hans Reise til og fra Missouri denne Vaar og Sommer.

Efter at være kommet til Orden, talte Joseph i en lang Tid angaaende Omstændighederne paa deres Reise til og fra Missouri, og fremstillede meget omstændeligen Aarsagerne, hvorfra Broder Sylvesters og Andres Mistanker havde sin Oprindelse. Han afgav en tilfredsstillende Grund for de Irettesættelser og Revselser, han havde givet Sylvester og Andre, og ligeledes angaaende Fordelingen af Penge og andre Eiendele, idet han opfordrede de tilstedeværende Brødre, som ledsagede ham, at bekræfte det samme, hvilket Alt var tilfredsstillende for de tilstedeværende Brødre, hvilket siden viste sig af deres egne Bemærkninger.

Efterat Præsident Joseph havde endt sine lange Bemærkninger, gjorde Sylvester nogle angaaende deres Udestaaelser, og begyndte at gjøre en partisk Bekjendelse for hans forrige Opførsel, og bad om Tilgivelse, fordi han havde anklaget Broder Joseph offentlig, forrige Løverdag, for at have propheteret Løgne i Herrens Navn, og for at have nedrevet (som han havde sagt) hans (Sylvesters) Charakteer i Brødrenes Paahør paa Reisen mod Vesten.

Ældste Rigdon gjorde nogle Bemærkninger, paa en irettesættende Maade, angaaende Sylvester Smiths Opførsel.

Ældste John P. Green talte, andre ligeledes, efterfulgte af Skriveren, hvorefter paa Forslag af Ældste Rigdon Forsamlingen ordnede sig til et Raad med Biskop N. K. Whitney som Præsident, og skred til at afhandle, hvorledes denne Mislighed skulde raades Bod paa.

Ældste John Smith tænkte, at det at Broder Sylvester gjorde en offentlig Bekjendelse i Stjernen, vilde være Maaden at hele Skaden paa.

Ældste Cahoon afgav næsten de samme Bemærkninger.

Ældste Isaac Hill tænkte at Sagen burde nedlægges og ikke gaae videre; efterfulgt med det samme af Ældste J. Bishop.

Samuel H. Smith sagde, at det var hans Mening, at Broder Sylvester burde gjøre en offentligere Bekjendelse og skrive til dem, som er skyldig i den samme Forbrydelse som han og underrette dem om denne Afgjørelse, og derefter, om det er nødvendigt, offentliggjøre det i Stjernen. (Fortsættes).

Poesie.

Mel. Moders Maal er en himmelsk Lyd.

Pagtens Engel fra Himlen foer,
Som Kundskab for Zion bragte;
Glad adlød hun sin Konges Ord
Og Maalesnoren udstrakte,
Saa Elendige i den
Kan om Tilflugt søge hen;
:,: Der de Forløsning finde. — :,:

Ørken skjøn som en Rose staaer,
Dens Baand for Velsignelsen viger
Herrens Børn, de fortabte Faar,
Hjemkomme fra Babels Riger —
Frydesangen toner skjøn:
„Evig Glæde er vor Løn!“
:,: Sorgen der ei har hjemme — :,:

Mere skjøn end al Verdens Pragt
Vil Zion snarligen stande —
Folket iklædt med Uskylds Dragt
Og Livets Segl i sin Pande,
Synger Lammets nye Sang —
Til Basun og Harpeklang
:,: Himlens Hære istemme: :,:

"Herren Zion nu frem har bragt,
Sit Israel Herren forløste,
Udvalgt af Naade, ved Fædres Pagt
Af Saligheds Kilder de øste. —
Satan bunden har ei Tid
Meer at vække Had og Splid;
:,: Fred nu paa Jorden hersker." :,:

Herren til Eet, Alt samlet har,
Og Zion bragt fra det Høie;
Herren, Zion, som nedtraadt var
Af Dybet bragte for Øie;
Fødselsnød betog vor Jord,
Styrken af dens Indre foer;
:,: Sandhed er nu grundfæstet. —" :,:

"Himlen har smilet glad paa den;
Guds Herlighed den beklæder;
Thi blandt sit Folk han staaer igjen.
Ham tilhøre **Magt** og Hæder;
Barm**hjertighed,** Naade, Fred.
Sandhed og Retfærdighed,
:,: Har Han for evigt. Amen!" :,:

Christiania den 22de Septbr. 1854.

C. C. A. Christensen.

Indbetalt siden den 15de October.

A. P. Thrane	12 Rd.	1 Mk.	13 Sk.
C. C. A. Christensen .	10 —	„ —	„ —
H. Jensen	31 —	3 —	6 —
J. Hostmark	6 —	2 —	4 —
H. Hansen	1 —	„ —	„ —
P. Bjørk	9 —	„ —	6 —
J. C. Klingbæk . . .	155 —	„ —	„ —
P. C. Jensen	34 —	„ —	„ —

Summa 259 Rd. 1 Mk. 13 Sk.

Indhold.

„Skandinaviens Stjerne" udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned, og faaes paa Contoret i Gothersgade Nr. 29, 3die Sal og paa alle kongl. Postcontorer.

Redigeret og udgivet af J. Van Cott.

Trykt hos F. E. Bording